

Reprezentant zonal	Zona
Dobrin Marius (0741.488.918)	Oltenia (Dolj, Gorj și Mehedinți), Banat și Transilvania (Alba și Hunedoara)
Vesa Adrian (0751.207.922)	Crișana și Transilvania (Sălaj, Cluj, Mureș, Harghita și Covasna)
Cepăreanu Alin (0751.207.922)	Oltenia (Vâlcea și Olt), Transilvania (Brașov și Sibiu) și Muntenia (Argeș, Teleorman și Giurgiu)
Săsărman Traian (0757.020.443)	Transilvania (jud. Bistrița Năsăud) și zona Maramureș
Lungu Ion (0746.200.413)	Muntenia (Buzău), Moldova (fără jud. Galați) și Bucovina
Mărzăcioiu Marian (0744.429.512)	Muntenia (Dâmbovița, Prahova, Brăila, Ialomița și Călărași) și Dobrogea
Anton Victor (0755.107.291) Dragne Marian (0769.221.680)	București

Punct de lucru: Comuna Bradu, str. DN 65B, nr. 31, jud. Argeș
Tel.: 0348.439.417/ fax: 0348.439.416
e-mail: comenzi.nomina@gmail.com
www.edituranomina.ro
www.librarianomina.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRUMBACH, ÉRIC

Gramatică germană / Éric Grumbach ; trad.:

Roland Schenn. - Pitești : Nomina, 2013
ISBN 978-606-535-579-8

I. Schenn, Roland (trad.)

811.112.2

© 2005 NATHAN, Paris,

Titlul original al operei: *Grammaire allemande*

Publicată de NATHAN, Paris

Copyright © Editura Nomina, 2016 pentru prezenta traducere

Tipărit la Radin Print, prin reprezentantul pentru Romania

 Radin print

4 Colours, www.4colours.ro

 4 Colours
Advertising

Éric Grumbach
conferențiar universitar la Institutul de
studii germane, Paris VIII

Gramatica limbii germane

Traducere de: Roland Schenn și Ruxandra Mihăilă

Editura Nomina

Cuprins

Prefață	5
Glosar	6
1. Gramatică	9
Pronunție și grafie	11
Accentuarea	16
Grupul infinitiv	18
De la grupul infinitiv la fraza simplă	20
Locul verbului conjugat în frază	22
Timpurile verbului	28
Modurile verbului	36
Pasivul	40
Verbele modale	43
Recțiunea verbului, a adjectivului și a substantivului	47
Complementele circumstanțiale	54
Genul și pluralul	64
Declinarea	69
Comparativul și superlativul	82
Numeralesle	84
Cuvintele de reluare și de anticipare	85
Construcția frazei	97
Atitudinea locutorului	101
Formarea cuvintelor	104
2. Capcane de evitat	111
Verbele și expresiile verbale	113
Câteva adverbe de timp și de cantitate	116
3. Expresii comunicative	119
Interogația	121
Injoncțiunea	121
Afirmația	122
Certitudinea și incertitudinea	122
Acordul și dezacordul	122
Ipoteza și condiția	123

118. Probabilitatea	124
119. Supoziția și opinia	124
120. Cauza	124
121. Explicația și justificarea	125
122. Concesia și restricția	125
123. Scopul	126
124. Comparația și preferința	126
125. Diateza pasivă	127
126. Alte aspecte ale vorbirii indirecte (discursul raportat)	127
Anexe	129
Tabele gramaticale	130
Index	149

Accentuarea și pronunția

► Semnul _ dedesubtul unei vocale arată:

silabă accentuată cu vocală lungă: *der Philosoph* filozoful

► Semnul _ dedesubtul unei vocale arată:

silabă accentuată cu vocală scurtă: *bekommen* a primi

Formarea cuvintelor

În formarea cuvintelor, distingem între:

► Prefix

În general neaccentuat, precedă radicalul.

- *kennen-erkennen* a cunoaște/a recunoaște

Principalele prefixe: *be-*, *emp/ent*, *er-*, *ge-*, *ver-*, *zer-* etc.

► Particulă separabilă

Totdeauna accentuată, precedă infinitivul.

- *schlafen/einschlafen* a dormi/a adormi

Dar ea rămâne la sfârșitul propoziției când verbul de conjugat trece pe poziția a doua.

- *Ich kann nicht einschlafen.* Nu pot să adorm.
Er schlieft erst nach Mitternacht ein. El nu adormi decât după miezul-noptii.

► Radical

Este partea centrală a cuvântului: *geh-en* a merge, *ver-kauf-en* etc.

► Sufix

Se adaugă la radical pentru a forma timpul verbului (vezi formarea preteritului la verbele slabe ➔ § 21 și 127) sau pentru a forma un cuvânt pornind de la altul. Preteritul este un timp verbal care exprimă o acțiune trecută (echivalând cu perfectul simplu sau imperfectul).

der Riese uriașul → *ries-ig* uriaș

► Desinențe

Sunt silabe neaccentuate de la sfârșitul cuvintelor.

die Sonn/e soarele *der Mant/el* paltonul

► Mărci

Anumite desinențe sunt mărci (mărci de caz, mărci de persoană etc.).

Complementele verbului

► Recțiune

Recțiunea unui verb, a unui adjectiv sau a unui substantiv indică complementul sau complementele necircumstanțiale pe care îl/le poate primi. Complementele necircumstanțiale pot fi directe (ne-prepoziționale în germană) sau indirecte (prepoziționale).

jdm grüßen a saluta pe cineva
jdm etw. versprechen a promite ceva cuiva
mit etw. zufrieden sein a fi satisfăcut de ceva
sich für etw. interessieren a se interesa de ceva
die Suche nach Gold căutarea aurului
 (în germană complement, în română atribut)

► Verb tranzitiv

Verbul care primește complement direct în Acuzativ.

► Verb intransitiv

Verbul care nu primește complement direct în Acuzativ.

Pronunție și grafie

O bună pronunție ajută la învățarea unei limbi străine. Aceasta se dobândește prin practica limbii sub supravegherea profesorului, cel puțin la începutul acestui proces. Regulile de mai jos vă permit să exersați niște linii melodice până când vă veți însuși deprinderi fonetice.

1 Alfabetul german

Litera	Pronunția	Litera	Pronunția	Litera	Pronunția
A	a	J	j	S	s
Ä	ä	K	k		ß
B	b	L	l	T	t
C	c	M	m	U	u
D	d	N	n	Ü	ü
E	e	O	o	V	v
F	f	Ö	ö	W	w
G	g	P	p	X	x
H	h	Q	q	Y	y
I	i	R	r	Z	z

ß (*scharfes s* sau *es-tsett*) nu se folosește decât ca minusculă:
heißen-HEISSEN ⇨ § 6.

Vocale cu inflexiune: ä (se pronunță [ê] ca în [eleșteu])
 ö (se pronunță [œ] ca în [oedipian])
 ü (se pronunță [u] ca în [eleșteu])

2 Vocalele

1. Pronunția vocalelor în silabă accentuată

Diferența dintre vocala lungă și vocala scurtă se observă sistematic în silabele accentuate. În ceea ce privește timbrul, vocalele lungi sunt vocale închise, iar vocalele scurte sunt vocale deschise.

Opoziția vocală lungă/vocală scurtă

lungă	scurtă	lungă	scurtă	lungă	scurtă
<i>fühlen</i> a oferi	<i>füllen</i> a umple	<i>stehlen</i> a fura	<i>stellen</i> a pune	<i>der Ofen</i> cuptorul	<i>offen</i> deschis

După vocală, **h** nu se pronunță; este un semn care arată lungirea vocalei, ca și **e** după **i**.

2. Pronunția desinențelor neaccentuate

În germană, accentul se pune totdeauna pe o silabă din radical. Desinența nu e niciodată accentuată.

Pronunția desinențelor

Desinențe		Pronunție	
-e	<i>bitte</i> vă rog <i>Hilfe!</i> Ajutor!	ca „e” din „băiete”	
-er	<i>das Feuer</i> focul <i>besser</i> mai bine	ca „e” din „ornament” „r” nu se aude deloc	
-el	<i>der Löffel</i> lingura <i>die Kugel</i> sfera	se pronunță „Löffl”, „Kugl” „e”-ul, practic, dispăre	
-en	<i>die Ketten</i> lanțurile <i>fehlen</i> a lipsi	se pronunță „Kett’n”, „fehl’n” „e”-ul nu se aude deloc	

3. Pronunția diftongilor

Se numesc diftongi grupurile de două vocale care se accentuează pe prima vocală și se pronunță alunecând spre a doua vocală. Sunt trei diftongi în germană.

Diftongii din germană

Grafie	Aproximare în română	Exemple de cuvinte uzuale în germană
<i>ei</i> sau <i>ai</i>	aproape de „ai”	<i>kein, mein-dein-sein; der Main</i> etc.
<i>au</i>	aproape de „cauciuc”	<i>das Haus, die Pause, laufen</i> etc.
<i>äu</i> sau <i>eu</i>	aproape de „oi”	<i>die Häuser, er läuft, heute, die Leute</i>

4. O greșeală de pronunție de evitat

În germană nu există vocală nazală; grupul **-an-** se pronunță totdeauna ca în prenumele „Ana”.

Pronunția grupului -an-

<i>der Franzose</i> francezul	<i>französisch</i> francez	<i>die Bank</i> banca	<i>danke</i> mulțumesc
----------------------------------	-------------------------------	--------------------------	---------------------------

3 Consoanele și grupurile de consoane

1. Pronunția lui **ch**

Grupul de consoane **ch** se pronunță în două moduri diferite, în funcție de vocala precedentă.

Pronunția lui -ch

Ach-tare după a, o, u, au		Ich-tare după ä, ö, ü, äu/eu, e, i	
		<i>ich nicht!</i> <i>schlecht</i>	nu eu! prost
<i>der Bach</i>	râul	<i>die Bäche</i>	râurile
<i>der Koch</i>	bucătarul	<i>die Köche</i>	bucătarii
<i>das Buch</i>	cartea	<i>die Bücher</i>	cărțile
<i>der Brauch</i>	obiceiul	<i>die Bräuche</i>	obiceiurile

2. Pronunția lui **z** și **tz**

z și **tz** se pronunță la fel în toate pozițiile: ț ca în „țară”.

Deci trebuie evitată pronunțarea „z” ca în română.

z și **tz** se pronunță totdeauna -ts-

<i>die Zone</i> zona	<i>die Zeit</i> timpul	<i>reizend</i> încântător	<i>die Katze</i> pisica	<i>die Blitz</i> fulgerul	<i>jetzt</i> acum
-------------------------	---------------------------	------------------------------	----------------------------	------------------------------	----------------------

3. Pronunția lui **qu**

qu se pronunță „kv”: *die Quelle* sursa [die Kvelle]

4. Pronunția lui **ng**

E vorba de un singur sunet: *jung* tânăr; *der Junge* băiatul.

A se evita pronunțarea „g” ca în cuvântul românesc „lung”.

Respect pentru oameni și cărți

1. Sufixul -ig

Se pronunță ca pronumele *ich* eu, cu excepția cazurilor când este urmat de o desinență sau de un alt sufix.

Pronunția sufixului -ig			
pronunțat -ich		pronunțat -ig	
<i>billig</i>	ieftin	<i>billiger</i>	mai ieftin
<i>fünfzig</i>	cincizeci	<i>ein Fünfziger</i>	o bancnotă de 50 de euro
<i>einig</i>	uni (despre culoare)	<i>die Verehnigung</i>	unificarea

2. Consoanele -b, -d, -g la sfârșitul radicalului

La sfârșitul radicalului, aceste consoane se pronunță „p”, „t” și „k”.

Pronunția lui b, d, g la sfârșitul radicalului		
-b se pronunță „-p”	-d se pronunță „-t”	-g se pronunță „-k”
<i>halb vier</i> trei ore și jumătate	<i>der Wald</i> pădurea	<i>der Weg</i> drumul

5 Atacul silabei accentuate

În germană, anumite sunete devin mai puternice când se află la începutul unei silabe accentuate.

1. Consoanele p-, t-, k- la început de silabă accentuată

La începutul silabei, aceste consoane surde sunt urmate de o ușoară aspirare.

Consoane aspirate la începutul silabei		
p ^h	t ^h	k ^h
<i>Polen</i> Polonia	<i>die Tür</i> poarta	<i>erkennen</i> a recunoaște

2. H-ul este aspirat la începutul unei silabe accentuate

Pentru a ne obișnui cu pronunția corectă a lui *h* la începutul cuvântului sau al silabei, putem exersa comparând cuvinte care încep printr-o vocală cu altele care încep cu *h*.

Începutul silabei: vocală sau h		
<i>offen/hoffen</i> deschis/a spera	<i>aus/Haus</i> în afară/casă	<i>eben/heben</i> pe drept/a ridica
<i>ihr/hier</i> voi/aici	<i>die Alten/behalten</i> bătrâni/a păstra	etc.

În interiorul unei silabe, *h* nu se pronunță, dar arată că e vorba de o vocală lungă.

h în interiorul unei silabe					
<i>sehen</i> a vedea	<i>ihnen</i> voi, vouă	<i>ohne</i> fără	<i>kühl</i> proaspăt	<i>ich gehe</i> eu merg	<i>ich sehe</i> eu văd

6 Grafie: ß sau ss?

S surd se scrie în două moduri, în funcție de poziție: *ss* sau *ß*.

S surd se scrie			
-ß- după vocală lungă		-ss- după vocală scurtă	
<i>stoßen</i> <i>er stößt</i>	a împinge, a lovi el împinge	<i>müssen</i> <i>er muss</i>	a trebui trebuie să
<i>die Füße</i> <i>der Fuß</i>	picioarele piciorul	<i>der Fluss</i> <i>die Flüsse</i>	râul râurile

N.B. Această nouă regulă e clară și simplă; elimină excepțiile din vechea regulă: *-ss-* după vocală scurtă, cu excepția sfârșitului cuvântului și în fața unei consoane.

Vechea regulă	Noua regulă
<i>ich muß</i> <i>du mußt</i> <i>er muß</i> <i>wir müssen</i> <i>ihr müßt</i> <i>sie müssen</i>	<i>ich muss</i> <i>du musst</i> <i>er muss</i> <i>wir müssen</i> <i>ihr müsst</i> <i>sie müssen</i>

Ritmul de accentuare din germană diferă categoric de cel din română. Pentru a ne obișnui cu ritmul specific limbii germane, trebuie să învățăm cuvintele și grupurile de cuvinte așa cum se pronunță.

7 Accentul cuvântului

1. Accentul se pune pe prima silabă a radicalului

În germană, marea majoritate a cuvintelor sunt accentuate pe prima silabă a radicalului (frecvent, radicalul nu are decât o silabă).

Vom folosi următoarea transcriere fonetică:

_ = silabă accentuată cu vocală lungă

^ = silabă accentuată cu vocală scurtă

stehen	a sta în picioare	kommen	a veni
stellen	a așeza, a pune	antworten	a răspunde

2. Prefixul neaccentuat

În cuvintele derivate cu prefix, accentul rămâne pe radical. Prefixul nu e niciodată accentuat.

verstehen	a înțelege	bekommen	a primi
<i>etwas bestellen</i>	a comanda ceva		

3. Particula separabilă, totdeauna accentuată

În verbele cu particulă separabilă, particula este totdeauna accentuată. Din această cauză, accentuarea radicalului verbal trece în plan secund.

Accentul se pune pe particula separabilă			
stehen	a sta în picioare	aufstehen	a se trezi
schlafen	a dormi	ein-schlafen	a adormi

4. Celelalte cazuri

Un anumit număr de cuvinte, de obicei împrumutate dintr-o limbă străină, nu sunt accentuate pe prima silabă a radicalului.

Cuvinte accentuate pe		
a doua silabă	a treia silabă	a patra silabă
<i>die Garage</i>	<i>der Philosoph</i>	<i>die Philosophie</i>
<i>das Genie</i>	<i>der Demokrat</i>	<i>die Demokratie</i>
<i>der Soldat</i>	<i>die Illusion</i>	<i>die Biologie</i>

Silaba accentuată e marcată în marea majoritate a dicționarelor bilingve (adesea printr-o mică liniuță verticală în fața silabei: *der Demo¹krat*, *die Demokra¹tie*).

8 Accentul grupului

1. Structura și accentuarea substantivului compus

Substantivul compus preia genul substantivului de bază. Accentul se pune pe substantivul care determină substantivul de bază și, deci, la începutul substantivului compus.

Structura și accentuarea substantivului compus		
Substantiv de bază	der Garten	grădina
Substantiv determinant	die Kinder	copiii
Substantiv compus	der Kindergarten	grădinița de copii, școala maternală
	↑ ↑	
	determinant + bază	

2. Accentuarea grupului infinitiv

Când complementele verbului sunt notate sub formă pronominală (*jemandem*, *etwas* etc.), accentul se pune pe verb. Când pronumele sunt înlocuite prin grupuri nominale, accentul se pune, în general, pe complementul cel mai apropiat de verb.

Accentuarea grupului infinitiv	
zeigen	a arăta
<i>jemandem etwas zeigen</i>	a arăta ceva cuiva
<i>jemandem ein Denkmal zeigen</i>	a arăta un monument cuiva
<i>einem Touristen ein Denkmal zeigen</i>	a arăta un monument unui turist

9 Accentul frazei și accentul contrastiv

▶ Accentul frazei se pune, în general, pe miezul informatic pe care îl reprezintă verbul și complementele sale.